

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Labores sunt causa magnorum meritorum. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

remque abstergere cepit, quin etiam contectius laborantes, suauis & largius recreare. Quod cum miraretur Reinaldus, altitit ei quidam aspectu venerabilis, a quo edoctus est, illam quam videret, esse Dei Matrem, reliquas vero Virgines in caelo degentes: venisse autem eam ad suos illos messorum (hoc enim verbo vsus est) visitandos. Ita Deipara & caelitis labores manuum placent in Religione pro Dei amore suscepti.

70. Hac pertinet & illud coqui Cisterciensis exemplum (vt ibidem refertur) qui cum aliquando per totum diem, aduenientibus aliis atque aliis hospitiibus, Fratribus cibum coqueret, vesperi festus, dum suas quasdam Dei Matri preces orationesque persolueret, in summa pugna luctaque cum somno, Sanctissimam Dei Matrem Mariam ad se venientem suis oculis conspexit, his eum verbis iucundissime consolantem: *Fili bone, satis tu quidem haecenus mihi fecisti, confer te tunc pauper ad quietem. Quo viso, magna quadam voluptate perfusus, placidissimo somno consopitus est.* Narrat Caesarius de altero Cisterciensi fratre, nomine Hermanno, cum post Completorium in lectulo suo quiesceret, & subito recordaretur se vnam horam, quam in honorem Virginis decantare solebat, propter diurnas occupationes distulisse, & ex obliuione omisisse, e lecto exiit, vt vel eo tempore illam recitaret. Miru dignum. Dei Genitrix repente ei astans, & labores eius diurnos miserata, iussit vt quiesceret, voluitque pro eo neglecta horam supplere. Et 3. par. Chrō. S. Franc. l. 1. c. 36. scribitur de fratre Iouene, qui cum coronam B. V. M. quam quotidie recitare solebat, semel propter hospitem multitudinem, quibus excipiendis occupatus fuerat, valde defatigatus, cepisset vesperi recitare, & inuitus somno oppressus fuisset, a B. V. Maria, & ab Angelis, vt melius quiesceret in lecto, ita vt erat dormiens depositus est.

71. Cum igitur adeo sint accepti labores corporales Caelitibus, non est mirum, quod Diuina Maestas sic laborantibus velit suum diuinu palatium exornare. Refert Bloisius, & scribitur in gestis S. Gertrudis, Christo iubente, & ea probate conscriptis, S. Gertrudi Dominum dixisse: *Quemadmodu prepotens aliquis Imperator, non solum gaudet habere in palatio suo, delicatas ornatasque puellas, sed etiam constituit, & ordinar Principes, Duces & milites, aliosque ministros diuersis operibus aptos, qui semper parati sint, ad negotia eius peragenda; ita & ego non solum delector, in reueneribus delitiis eorum, qui Diuine contemplationis quietem, me trahente, sequuntur, verum etiam allicior ad manendum cum filis hominum, dum ipsi qualibet exercitia vilium negotiorum, mei honoris & amoris causa suscipiunt.*

72. Porro hinc quoque colligi potest quantopere Deus aestimet Fratrum Laicorum officia, vt ipse quodammodo immediate quandoque attendat, ea vt bene fiant. Scribitur in Annalibus PP. Capucinatorum: *In Conuentu Viniola Lucaniae Prouincia, Lancicij Opusc. Tom. 2.*

Vitalem a Grumeno nono. in eo Conuentu sacrista minus obeuntem solitum celi quadam voce toties admoneri, quoties noctu lampadem, que ante sacrum Eucharistia altare lucere solet, extingui, vel matutini officij tempus paululum e statuta media noctis hora delabi contingeret.

CAPVT SEPTIMVM.

Labores sunt causa magnorum meritorum.

EX dictis, dilectissimi nostri Coadiutores, & alij illis similes, debent pro sua Instructio- ne & solatio hac decerpere:

73. *Primo*, magnifaciant suum statum, & labores illius, ac humilia officia obeant alacriter, in quibus pro Dei amore & reuerentia in beneficium aliorum occupantur: sunt enim magnorum meritorum causa & via ad caelum, iuxta monitum S. Basilij. *Intelligendum est, inquit, debere pietatis cultorem, vitiora etiam munera magno cum studio, magna cum animi alacritate suscipere. scientem, nihil minutum esse, quod Dei causa fiat, sed grande & spirituale, & eiusmodi quod caelum nobis, & pramia caelestia conciliat. Conciliant autem certo caelestia praemia, pro caelorum & terrae Domino libenter & diligenter exantlati labores, & suscepta humilia officia.* Hinc S. Arsenius duorum in saeculo filioru Theodosij Imperatoris Magister (scilicet Arcadij & Honorij) factus Monachus, rogatus, in qua maxime te confidere: *In eo, inquit, quod homines fugi, quod tacui, quod steti.* (scilicet peccata commissa.) *At in eo potissimum, quod manibus laboravi.* Non fuit inanis haec spes, quia conuersatio & vita, humilitatis exercitiis ornata, est signu & medium, ad caelestem gloriam consequendam.

Hinc S. Bern. suos Fratres operibus manualibus, & officiis humilibus quotidie deditos, eos etiam, Ascens. qui Clerici & Sacerdotes erant, & ad Chorum deputati, alloquens, secunde dixit: *Quis scit somnium vestrum, quos hic video, nomina scripta sunt in calu, & in libro predestinationis annotata: Vocationis enim vestrae, & iustificationis, aliqua signa mihi videor inueneri, in conuersatione tanta Humilitatis. Propterea dilectissimi, perseuerate in disciplina, quam suscepistis, vt per humilitatem ascendatis: quia haec est via, & non est alia praeter ipsam. Qui aliter vadit, cadit potius: quia sola est humilitas, qua exaltat, sola que ducit ad vitam.* Quocirca placere debent officia abiecta & humilia vulgi iudicio, & omnes labores hanc humilitate & abiectionem praesferentes, quia, vt ait S. Basil. loco cit. *Qui iam humile ausus quippiam appellare, quod Deus, ipse attingere non recusauit: Ideo autem attingere no recusauit, vt homines pro eius timore similibus obsequiis se dedant tanquam Deo valde acceptis & ab eo remunerari solitis.*

Cum semel opus quoddam egregium noster P. Baltasar Alvarez praestitisset sequenti die mane sub oratione vidit Christum, Dominum nostri u praclaris donis valde onustum, & onere illo quodammodo grauatum, ac desiderantem exonerari, & propensum se ostendentem ad gratificandum exonerari: & quamuis magno desiderio

Const. mō. c. 24.

74.

75.

l. 2. de & officiis humilibus quotidie deditos, eos etiam, Ascens.

76. Const. mō. c. 24.

Vit. c. 7. P. 83.

68. Chron. Cister. & spec. et. emp. hll 9. ct. 10.

71. Mon. hll. d. m. p. 1. 3. 4. 5.

72. p. 1. 2. 3. 4. 5.

id cuperet, non tamen onus deponerat, eò quòd vasa de-
essent, in quibus eius dona reponeretur. Ex quo intellexit
P. Alvarez. opus suum fuisse Diuina Maiestati acceptum:
& per charitatis opera, (qualia sunt omnia Fratrum
domesticos labores obeuntium) obtineri à Christo
ingentia bona: sibiq; talem se ostendisse Christum, vt ipse
magis ad huiusmodi opera excitaretur, & alios ad eadē
exercenda exstimularet. Aliā vice fecit Deus cum sen-
tire amorē erga proximos (qui maximè in obsequiis
externis elucet, si verus sit amor) esse rem valde sa-
eram, magnamq; amoris Dei & obedientie, quā anima
mandatis eius pareat, testimonium. & quod ipse Deus
multum sibi in eo complaceat, indicium. Et qui Dei vo-
cibus non absurdesunt, omnia officia, quae proximorum
charitas exigit, libenter ex obedientia amplectuntur. Nā
quòd illis de se ac rebus suis largiuntur (scilicet, labo-
res suos, indutrias, obsequia, sudores, itinera,
defatigationes, comòditates, vigiliis, insomnia,) existimant se Deo dare, pro cuius amore illa donant. Ex
hac cōsideratione dulcescit illis quòd feruiant proximis,
eosq; tolerent, & tanquam mollem ac suauem ceram
illis se praebeant, suamq; amicitiam offerant: à quibus si
quando offendantur, libenter eis ignoscunt, latiq; vul-
tum ostendunt, dulciq; verbā dant: certò sibi per sua adē-
tes, quales ipsi erga proximos se gesserint, talem Deum
erga se experitur: si dulces, dulcem, si misericordes, mi-
sericordem; si insulsos, etiam insulsum: credentes eius
verbo (quod vel ipsa experientia verissimum esse cōstat)
quòd quā mensurā mensi fuerint, eadem eis remeietur.
Luc. 6. 38. Quamobrem ipsas proximorum necessitates,
reputant sibi tanquam diuisas, aurisodinas: ex quibus
anima propria plurimum discit, & quotidie illustrā-
tur. Quòd Sacramentum absconditū cum cognouit ē
valde illud admiratus & veneratus sū, inquit P. Alu.

CAPVT OCTAVVM.

Optent plurimis se occupari laboribus.

77. **C**um tanti sint meriti apud Deum labores
u. 21. 98. corporales, & tam multa bona laborantibus
adferant, & celestibus, ad eò, vt dictum est supra,
sint accepti, desiderant Fratres Laici, quā plu-
rimis se onerari laboribus, & eò feliciores se
putent, si plura illis iniungantur à Superioribus
officia laboriosa & fatigatiua, & quidem solis,
sine alio adiutore, nec ob id conquerantur. Si
enim mercatores ex amore lucri temporalis eò
feliciores se putant, si plures in die lucrandi oc-
casiones habeant, quāuis ob id valde defatigari
debeant, multò magis propter lacra spiritualia,
per totam aeternitatē duratura, & coronas quā
plurimas, aeternū duraturas paritura, debent ala-
criter, quā plurimis laboribus onerari & defa-
tigari. Intellexit benè hāc veritatem Abraham Ab-
bas apud Cassian. Poruimus, inquit, etiam cellulas
Coll. 24. nostras, super Nilis fluminis aluicem collocantes, aquam
cap. 21. habere pro foribus, ne eam à quatuor millibus passum,
nostris cogere deserre ceruicibus, nisi nos ad toleran-
tiam laboris istius indefessos. B. Apostolus reddens, hoc
ingiter animaret eloquio: Vnusquisq; in quiete, propriam

mercedem accipiet, secundum suum laborem. Hoc be-
nè penetrauerat S. Euphrasia Virgo, quae est ef-
fet ex Regio sanguine orta, & Imperatoribus
sanguine iuncta, tamen cum esset facta Monia-
lis, tanquam vilissima ancilla sola obibat officia
omnium aliarum Monialium, & dum iuberetur
à sua Abbatisa, & vltro non iussa, illa suscipies,
Nam cum Abbatisa eam probare volens & ad obedien-
tia luera maiora prouehere, dixisset ei: Tolle hinc saxa,
& apud furnū depone, fecit hoc illa hilariter, arreptaq;
in humeros, sola quòd iussa erat, ea deportauit, cum in ea
quaedam essent tanti ponderis, vt ius ferendis duae sorores
vix sufficerent: nec interim dixit: adiuuet me aliqua de
sororibus: nec saxorum molem causabatur, nec sua pro-
ferebat longa ieiunia (quatuor enim diebus in hebdo-
mada ieiunabat) nec operis difficultatem, sed cum piā
fiduciā obedientiae officium implebat. Altera verò die rur-
sum illi ait Abbatisa: Non par est filia, hic iacere saxa:
reporta ea in locum pristinum. Mox Euphrasia cum
multa alacritate fecit vt iussa erat. Hac ratione ad dies
triginta eam occupauit, vt eius patientiam probaret, se
illa iucundo animo, & psallens in illo opere verfabatur,
ita vt sorores omnes eius obedientiam mirarentur. Non
tamen deerant, quae eā irriterent: porro alta acclama-
bant: viriliter age Euphrasia. Et illa quidem rursus di-
uini operis celebratione peractā, ad opus illud se accin-
gebat sed ait illi Abbatisa: Cessa iā filia, ab hoc mi-
nisterio: porro accipe farina & coque panes in clubano, vt
ad vesperam parati sint. Illa studiosè iussa compleuit.
Præterea tenens manu codicem, ceteris sedentibus, stans
legebat vsq; ad horam tertiam. Tertia verò precibus abso-
lutis, ad sororum ministeria accessit, eis preparans ne-
cessaria, verrens trichinum, lectulos sternens, aquā hau-
riens, & deserens in culinam, legumina coques, ligna se-
cans, farina fermentans, & panes in furno efficiens. Tot
autem modis occupata, neq; diurnis neq; nocturnis ab-
erat precibus, non Tertia, non Sexta, non Nona, nō ves-
perarum, ac nihilominus sola omne ministerium quòd
diximus exequabatur. Et cum diabolus ceruere, tantū
eius laborum tolerantiam & vellet eam citò auferre ē
medio, dum illa die quoddam abisset ad hauriendam
aquam, arripuit eam iniquus ille vnā cum hydra, de-
trusitq; in puteum, ita, vt capite ad fundum vsque per-
tingeret. Sed cum ab accurrentibus sororibus extratta
esset ē puteo, consignauit se & subridens dixit: Vinit
Christus meus: non me vinces sathan, neq; cedam tibi. Et
hactenus quidem vnā hydra, deinceps duabus seram a-
quam in culinam: quòd etiam ita fecit, & plura alia
etiam dum esset infirma & debilis. Hanc Virginē, te-
neret tunc ætatis, imitentur nostri fratres. Nam
quòd aliquis Frater Laicus plus laborauerit, plura
officia laboriosa solus obmerit, maiorē in celo
mercedem recipiet, & quidem tam diu duraturā,
quā diu durabit Deus ipse, qui eius erit mer-
ces magna nimis. Penetrauerat benè hāc verita-
tem celebris ille Cellarius Louaniensis Collegij,
qui dum venirent domestici ad haultū cereuicē
elapsis aliquot post meridiem horis, statuto tē-
pore, cum posset vno labore ē cellario adferre
cantatum cereuicis omnibus feruiturum, tōc
adferre.